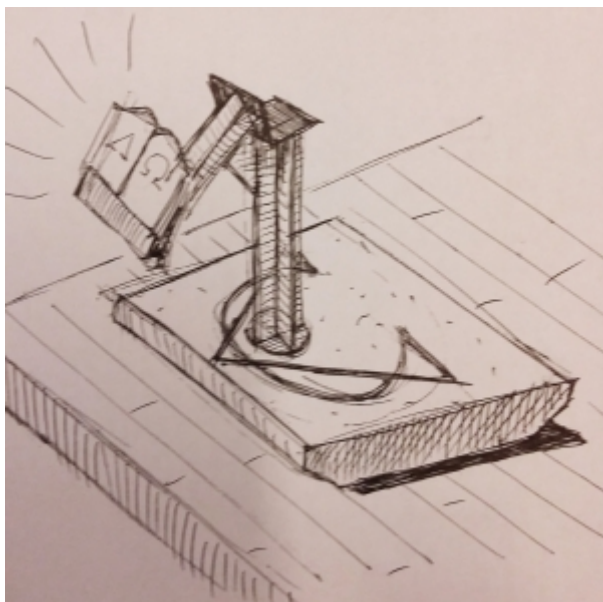

Una Paraula que es dóna (CL1)

Dm, 16/01/2018 per Eloi Aran Sala
[Betel. Arquitectura, Art i Religió](#)

Aviat tindrà lloc la inauguració de la reforma de la Capella del Col·legi Lestonnac de Barcelona, a la qual hi he dedicat molts esforços, i podré anar explicant el perquè de la intervenció amb tots els detalls. Mentrestant, però, deixeu-me començar per allò que no s'ha fet però que considero interessant compartir.

Un capítol interessant en el disseny d'aquesta reforma ha estat la problemàtica de la visual de l'ambó. Com veureu més endavant, en una altra entrada, l'ambó ocupa un espai força central dins del presbiteri, novedosa i igualtat de condicions que l'altar, per remarcar els dos pols de la celebració litúrgica: la taula de la Paraula i la taula de l'Eucaristia. Com professor de l'assignatura de Pastoral Bíblica de l'ISCREB i l'ISCR-Don Bosco no podia evitar fer una reflexió espacial i compositiva sobre la centralitat de la Paraula en la vida cristiana.

El cas és que, durant l'estrena de l'espai d'aquest Nadal es van fer representacions nadalenques dels cicles d'infantil i primària de l'escola i les professores em van demanar insistentment si podia "treure l'ambó" perquè tapava tres infants situats a la grada posterior. Com podia treure l'ambó? Com podia deixar el presbiteri sense el seu lloc corresponent a la Paraula? Finalment, com que es va decidir fer-lo una mica més baix i encara no s'havia passat la instal·lació de so i llum, es va enretirar l'ambó deixant només la seva base, una porció de l'antic altar sobre el qual s'ha inscrit un anagrama de la fusió de les lletres gregues alfa i omega, principi i fi de l'alfabet grec aplicat a Crist, seguint les citacions bíbliques:

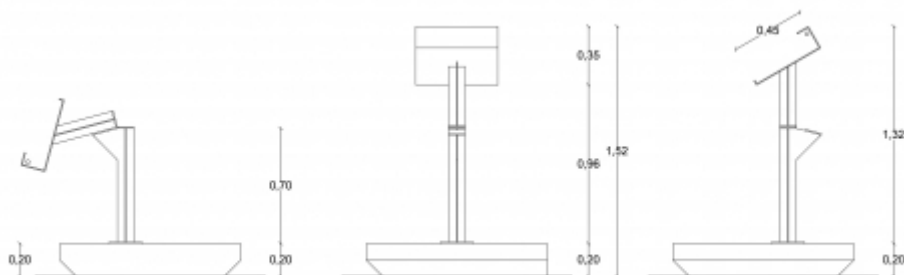
"Jo sóc l'Alfa i l'Omega, diu el Senyor Déu, el qui és, el qui era i el qui ve, el Déu de l'univers" (Ap 1,8)

"En veure'l vaig caure als seus peus com mort, però ell va posar sobre meu la mà dreta i em digué: No tinguis por. Jo sóc el primer i el darrer" (Ap 1,17)

"Ja s'han complert! Jo sóc l'Alfa i l'Omega, el principi i la fi. Als qui tinguin set, jo els concediré que beguin a la font de l'aigua de la vida sense pagar res" (Ap 21,6)

"Jo sóc l'Alfa i l'Omega, el primer i el darrer, el principi i la fi" (Ap 22,13)

Mentre l'ambó estava retirat, em va venir a la memòria la reforma de l'església de Taizé. El germà Roger de Taizé va ser capaç de posar els criteris de pastoral i misericòrdia per damunt de tot i va donar lloc a una nova distribució litúrgica. Tindria jo prou cintura per proposar un ambó que, sense menystenir la importància de la Paraula, facilités els usos pastorals com era el cas que se'm demanava?

Després de rumiar-ho molt vaig arribar a la següent conclusió: Cal que l'ambó estigui fix, perquè és un "lloc litúrgic" (un focus de pregària o una "llençadera" per la comunicació entre el Crist i l'home), però alhora es podia fer alguna modificació que reforçés el sentit de la Paraula en l'espai assembleari. Per això vaig dissenyar un nou ambó que en el seu tronc incorporava una frontissa de forma que es podia doblegar el fust i transformar l'ambó en un "expositor de la Paraula". D'aquesta manera, l'ambó "oferia la Paraula" i la davallava a la comunitat en la seva posició habitual mentre que, per les celebracions, es podia tornar a situar en posició recte per tal de proclamar la Paraula. Finalment no s'ha procedit a fer aquesta modificació, si més no ara per ara, perquè això implica deixar cablejat a la vista i no s'ha volgut endarrerir la inauguració. Malgrat tot, crec que era una proposta que tenia el seu sentit.

Avís per als lectors: que una idea no hagi estat implementada en un projecte és quelcom normal, perquè el projecte arquitectònic es va construint des del diàleg. Si són presentades aquí és, simplement, per tal de poder tenir material de reflexió per a arquitectes i gestors pastorals de cara a situacions anàlogues i poder millorar-ho.